

LA IMMACULADA CONCEPCIÓ DE LA MARE DE DÉU

En el clima espiritual de l'Advent celebrem este diumenge la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu. La litúrgia d'esta festa ens ajuda a descobrir el paper de la Mare del Senyor en la història de la salvació i a preparar-nos millor per a la celebració de Nadal.

El pla que Déu ha pensat des de tota l'eternitat per a la humanitat naix d'un amor incondicional al ser humà. La creació és el primer moment d'una història de gràcia. El destí que Déu ha projectat per a nosaltres no és un altre que el de fer-nos fills seus per Jesucrist. Des de l'eternitat ens ha elegit i ens ha destinat per a fer-nos partícips del mateix amor amb el qual estima al seu propi Fill. Perquè la humanitat poguera arribar a este destí de felicitat, des del començament de la història hem sigut enriquits amb els dons de la gràcia.

La resposta que segurament Déu esperaria de la seua criatura és que esta reconeguera, agrairia i lloara "la glòria de la seua gràcia que tan generosament ens ha concedit en el seu Estimat" (Ef 1, 6). No obstant això, d'una manera incomprensible, el ser humà va cedir a la temptació de la desconfiança: va desconfiar del seu Creador, va sospitar de les seues intencions arribant a pensar que no era possible un amor gratuït tan gran i tan generós. Si per part de Déu la història és una història de gràcia, per part de la humanitat ens trobem davant una història de pecat, una realitat que reapareix constantment en la nostra vida quan desconfiem de Déu; quan dubtem de les seues intencions, de la veritat de la seua paraula o del seu amor cap a nosaltres; quan pensem que no ens estima com un pare, sinó que ens vol sotmesos a Ell com si fórem els seus esclaus; quan arrossegats per la desconfiança el desobeïm.

No obstant això, el pecat no ha portat a que Déu haja deixat d'estimar-nos, sinó que ha sigut una ocasió per a demostrar-nos amb més claredat el seu amor. Ell ha continuat buscant camins perquè el seu disseny d'amor arribe a realitzar-se en tota la humanitat. I és ací quan apareix la Mare del Senyor: Déu, amb la força creadora de la seua gràcia ha fet possible que d'esta humanitat eixira una criatura que li donara una resposta nova. Esta criatura, que és la primera d'una humanitat renovada per la gràcia de Déu, és la Mare de Déu.

En contrast amb la desobediència d'Adam i Eva, Maria es va fiar de Déu, va estar atenta a la seua Paraula, en cap moment va dubtar de les seues intencions, va creure en la veritat de les paraules de l'àngel i va respondre amb una plena obediència de fe. La desconfiança, el dubte i la desobediència que conduïxen al pecat han sigut superades per la fe de Maria. D'esta manera, si la humanitat en els seus començaments havia iniciat un camí d'allunyament de Déu, amb Maria reprén la volta cap a Ell. En Ella s'ha produït un canvi d'orientació, un retorn cap a la casa del Pare. I això és precisament el que l'Advent vol que visquem cadascun de nosaltres: que lliures de la desconfiança cap a Déu que ens porta al pecat, ens orientem de nou cap al Senyor que ve a salvar-nos.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***